

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420203075
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420203075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: F. V., nar. XX. XX. XXXX a Q. V., nar. XX. XX. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: otec: V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. H. č. X a matka: F. U., nar. Y XX. XXXX, bytom V., P. X, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa XX. novembra X0X0 č.k. 8P/81/X0X0-96 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť pre maloleté deti upravená rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 12P/3/2016-240 zo dňa 29. 09. 2016 právoplatným dňa 30. 06. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8CoP/15/2017-276 zo dňa 19. 05. 2017, ktorým súd zvýšil výživné na vtedy maloletého Q. zo sumy 80 eur mesačne na 100 eur mesačne, na maloletú F. zo sumy 70 eur mesačne na 80 eur mesačne a na maloletú Q. zo 60 eur na 70 eur mesačne od 16. 03. 2016. Matka bola v tom čase zamestnaná s priemerným mesačným príjmom vo výške 300,69 eura. Otec bol v tom čase zamestnaný s priemerným mesačným čistým príjmom vo výške 100,80 eura, ale podľa jeho vlastného vyjadrenia si vie zabezpečiť príjem v takom rozsahu, aby uspokojil svoje potreby.

1.1.1. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/273/2017 - 101 zo dňa 17. 04. 2018 právoplatným dňa 26. 11. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/31/2018-138 zo dňa 17. 10. 2018 súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. V tom čase bola matka zamestnaná v riadnom pracovnom pomere s príjmom 309,93 eura. Otec bol v tom čase zamestnaný na dobu neurčitú, s príjmom 375,88 eura. Lustráciou otca v Sociálnej poisťovni súd prvej inštancie zistil, že otec bol od 01. 12. 2017 do 06. 02. 2019 zamestnaný u zamestnávateľa M. E., s.r.o. a od XX. XX. XXXX do 31. 08. 2020 následne od 01. XX. 2020 doteraz pracuje u toho istého zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti. Potvrdením o výške príjmu zo závislej činnosti zo dňa 17. 10. 2020 mal súd preukázané, že otec má priemerný čistý mesačný príjem za posledných 12 mesiacov ako i za posledné tri mesiace, 320 eur. Pracovný pomer je uzavretý na dobu určitú do 31. 08. 2021.

1.1.2. Matka maloletých detí pracuje na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 10. 06. 2020, ktorú dohodu má uzavretú na jeden rok od 15. 06. 2020 s odmenou vo výške 3,50 eura/hod. Je poberateľkou prídavkov na deti vo výške 97,36 eura mesačne. Lustráciou matky v Sociálnej poisťovni súd prvej inštancie zistil, že od 01. 01. 2016 do 23. 08. XXXX bola zamestnaná u zamestnávateľa K. autosúčiastky,

s.r.o., od 15. XX. XXXX do 26. XX. XXXX bola zamestnaná u zamestnávateľa „V. Z.“, Zariadenie sociálnych služieb Z. I., od 01. 10. XXXX do 08. 06. 2020 bola zamestnaná u zamestnávateľa K. autosúčiastky, s.r.o. a od 15. 06. 2020 pracuje na základe dohody o vykonaní práce uzavretej s L., s.r.o.

1.1.3. Zo správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z. I. zo dňa 05.10.2020 vyplýva, že otec ani matka odo dňa 01. 01. XXXX doteraz, neboli poberateľmi dávok v hmotnej núdzi.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 3 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“).

1.3. Konštatoval, že otec od roku 2016 viackrát zmenil zamestnanie, od 01. XX. 2020 pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti na dobu určitú do 31. 08. 2021 s priemerným mesačným čistým príjmom vo výške 320 eur. Naďalej mu trvá vyživovacia povinnosť okrem maloletých detí aj voči plnoletým deťom, V. V., Z. V. a Q. V.. Za obdobie od poslednej úpravy výživného mu žiadna vyživovacia povinnosť nepribudla. Jeho návrh na zníženie výživného vyhodnotil ako nedôvodný, nakoľko jeho príjem je vo výške 320 eur mesačne, teda od poslednej úpravy sa zvýšil, keďže vtedy mal príjem 110,80 eura mesačne, býva na ubytovni, ktorú mu poskytuje zamestnávateľ a za ktorú platí príležitostne 50 eur. Matka detí pracuje na základe dohody o vykonaní práce s čistým mesačným príjmom 350 eur. Je rozvedená, maloletého M. majú rodičia v striedavej osobnej starostlivosti. Maloletá F. navštevovala v čase poslednej úpravy 7. ročník základnej školy, v súčasnosti navštevuje strednú školu. Maloletá Q. v čase poslednej úpravy navštevovala tretí ročník základnej školy, teraz navštevuje 7. ročník základnej školy.

1.4. Ďalej konštatoval, že nezistil takú zmenu pomerov na strane povinného rodiča, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Otec je v súčasnosti zaviazaný na platenie výživného v sume 80 eur na F. a 70 eur na maloletú Q., ktoré sumy nedosahujú ani výšku životného minima na nezaopatrené a nepĺnoleté dieťa (t.č. 98,08 eura). Otec je vyučený, zdravý a má všetky predpoklady k tomu, aby si našiel zamestnanie, v ktorom bude dosahovať vyšší príjem a takýmto spôsobom bude schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom. Naopak, k zmene pomerov došlo na strane maloletých detí, nakoľko odôvodnené potreby detí v spojení s ich vekom, fyzickým rastom sa nepochybne zvyšujú, pričom u maloletej Mariany bolo potrebné prihliadnuť na liečenie atopického ekzému, dioptrické okuliare a zubný stroječek, taktiež na zvýšené výdavky na strednej škole, ktorú navštevuje. U maloletej Q. taktiež došlo k zmene pomerov nastúpení na druhý stupeň základnej školy (7. ročník).

1.5. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, nakoľko v konaní nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by náhradu trov konania niektorému z jeho účastníkov mohol priznať.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec maloletých detí. Uviedol iba, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý nebral do úvahy aktuálnu situáciu v SR, kde nie je možné nájsť lepšie platenú prácu. Na každú pracovnú ponuku majú zamestnávateľia 30 - 40 záujemcov o prácu a ďalší zamestnávateľia prepúšťajú zamestnancov z dôvodu krízy. Týmto rozhodnutím mu bolo odopreté právo na životné minimum, keďže nezvláda už splácať úvery z dôvodu platenia výživného v takej výške. Žiada vyhovieť jeho návrhu na zníženie výživného v čase pandémie, kde väčšina ľudí je na hrane prežitia.

3. Matka maloletých detí v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca iba uviedla, že so znížením výživného nesúhlasí, nakoľko sú dôvody na zvýšenie výživného a nie na jeho zníženie. Za 10 rokov bolo iba raz zvýšené výživné a to malou sumou. U detí došlo k zmenám pomerov, maloletá F. nastúpila na strednú súkromnú školu, maloletá Q. na druhý stupeň základnej školy. Otec sa s deťmi nestretáva, neprispieva na výnimočné výdavky nad rámec výživného, okrem platenia výživného nemá žiadne starosti, či výdavky. Suma určená na výživné maloletej F. v sume 80 eur a maloletej Q. v sume 70 eur je nepostačujúca a veľmi malá na to, aby bola ešte znižovaná.

4. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca v písomnom vyjadrení uviedol, že od poslednej úpravy sa zmenili pomery na strane maloletých detí, zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí a otec na pojednávaní nepreukázal takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v plnom rozsahu.

5. Otec maloletých detí k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že nesúhlasí s jeho tvrdením považuje to za účelové a v rozpore so zákonom. Súd má prihliadať aj na príjem otca a jeho životné minimum. Od poslednej úpravy výživného je podstatný rozdiel spočívajúci v kríze v celej SR. Nesúhlasí ani s tvrdením matky maloletých detí, jej vyjadrenia sú účelové a ide jej iba o peniaze. Je už tretíkrát rozvedená a deťom ide zlým príkladom. Matka je tiež zodpovedná za svoju situáciu, necháva si robiť deti od každého partnera, aby sa dostala k peniazom a majetku. Aj matka má možnosť si nájsť lepšiu prácu, býva spoločne s rodičmi, ktorí jej pomáhajú aj so starostlivosťou o deti. Matka zavádza nepravdivými informáciami, že nemá záujem o deti. Od začiatku mu bránila v styku s deťmi, jeho darčeky im nedávala. Zníženie výživného žiada kvôli kríze v SR, keďže nie je možné sa zamestnať na každú pozíciu je niekoľko

ďalších záujemcov. Dlhodobu robil vodiča na autobuse, momentálne mu skončila platnosť dokladov a školení, ktoré sa v kríze neabsolvujú. V tejto situácii nemá možnosť platiť výživné v aktuálnej výške, nezostáva mu ani životné minimum a súd má prihliadať aj na príjem otca.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku, zákon číslo 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01. 07. 2015.

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (odsek 3).

Podľa § 231 CSP rozsudok ukladajúcu povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t.j. pre vec rozhodujúce.

8.1. Vyššie citované zákonné ustanovenia zákona o rodine (§ 78) vyjadrujú zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť zvýšenie nákladov dieťaťa v súvislosti s pribúdajúcim vekom, s fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, ako aj zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. V tomto prípade pôjde o rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného, jeho invaliditu, alebo také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) jeho zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas.

9. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen komplexne zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého

sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ustanovenie § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, ako aj na subjektívne zavinenie povinnej osoby znížením jej príjmu. Navyše súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

10. Odvolací súd, po preskúmaní spisového materiálu, napadnutého rozhodnutia, odvolania otca dieťaťa, dospel k záveru, že dokazovanie súdu prvej inštancie bolo orientované na to, či k zmene pomerov došlo, t.j. aby boli spoľahlivo zistené okolnosti rozhodné pre stanovenie výživného v dobe, kedy sa rozhodovalo o novej úprave. Zmena pomerov musí byť závažnejšieho rázu v okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie skoršieho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného nenastala na strane povinnej osoby žiadna závažná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Naopak zmena pomerov nastala na strane maloletých detí, u ktorých došlo k zvýšeniu nákladov súvisiacich s uspokojovaním ich základných životných potrieb a to v dôsledku nielen vyššieho veku, ale aj návštevou vyššieho ročníka základnej školy, resp. už strednej školy. Zistený skutkový stav, právne posúdenie a zdôvodnenie podrobne uviedol v dôvodoch písomného rozhodnutia. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil tak s výrokom napadnutého rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením, preto rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), ďalej poukazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku a na správnosť rozhodnutia nepotreboval doplniť ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd iba dodáva, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom F. v súčasnej dobe trvá, nakoľko obe maloleté deti v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie neboli schopné samé sa živiť, nakoľko sa pripravovali na svoje budúce povolanie. Maloletá F. navštevuje strednú súkromnú školu, maloletá Q. navštevuje druhý stupeň základnej školy, siedmy ročník. Tým bola splnená podmienka vyživovacej povinnosti uvedená v ustanovení § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zisťoval a zistil skutočný stav veci, posudzoval pomery na strane rodičov a maloletých detí.

11.1. Otec maloletých detí sa domáha predmetným návrhom zo dňa 14. 07. 2020 zníženia výživného, ktoré mu bolo určené súdom ešte v roku 2016, kedy súd zvýšil výživné na maloletú F. o 10 eur na sumu 80 eur mesačne, na maloletú Q. taktiež o 10 eur na sumu 70 eur mesačne, pričom súd už v roku 2018 jeho návrh na zníženie výživného zamietol. Je nesporné, že za túto dobu (päť rokov) nesporne došlo k zvýšeniu výdavkov maloletých detí súvisiacich s uspokojovaním ich základných životných potrieb, školských povinností, ako aj zdravotného stavu (najmä u maloletej F.), preto aj odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nie je dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej F. a maloletej Q. naopak, doteraz určená výška výživného je zjavne nepostačujúca, pričom ju musí dopĺňovať matka a to nielen zabezpečením osobnej starostlivosti o deti, ale aj po finančnej stránke. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru a k správne konštatovaniu, že u otca dieťaťa nedošlo k žiadnej takej závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté deti, z ktorého dôvodu neboli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 78 ods. 1 zákona o rodine. Za tejto situácie zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí. Správne návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

11.2. Odvolací súd preto v plnom rozsahu akceptoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a ako vecne správny ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vyporiadať sa so všetkými podstatnými dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní.

12.1. Otec v podanom odvolaní namietal iba skutočnosť, že v súčasnej dobe si v Slovenskej republike nevie nájsť inú prácu, nakoľko zamestnávateľa skôr prepúšťajú a už nevládze platiť úvery z dôvodu platenia výživného.

12.1.1. K tejto odvolacej námietke odvolací súd iba poznamenáva, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami, t.j. aj prednosť pred splácaním úverov. Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nemohol prihliadnuť na skutočnosť, že otec detí v súčasnej dobe spláca úvery, a to najmä z dôvodu prednostného platenia výživného. Ak otec detí spláca úvery, finančné inštitúcie mu museli finančné prostriedky poskytnúť a nie je zrejmé na aké účely otec detí tieto finančné prostriedky spotreboval. Z tohto dôvodu jeho námietka, že nevládze splácať úvery z dôvodu platenia výživného, je nedôvodná a odvolacím súdom neakceptovateľná.

12.1.2. Odvolací súd nemohol akceptovať ani námietku otca maloletých detí, že si nevie v Slovenskej republike nájsť prácu, táto jeho námietka je neopodstatnená, nakoľko aj v súčasnej dobe je ponuka voľných pracovných miest.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrh. Ani jeden z účastníkov do rozhodnutia súdu návrh na náhradu trov konania nepodal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).